

РЕШЕНИЕ

№ 261

гр. Русе, 04.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Николинка Чокоева

Членове: Татяна Черкезова
 Галина Магардичиян

при участието на секретаря Димана Стоянова
като разгледа докладваното от Галина Магардичиян Въззивно гражданско дело № 20234500500303 по описа за 2023 година

Производството е по чл.258 и сл.ГПК.

Териториално поделение на НОИ-Русе обжалва Решение № 397 от 29.03.2023г, постановено по гр.д. 2060/22 по описа на РРС като неправилно и необосновано, постановено при нарушение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Съдът не е изследвал или коментирал, че представеният от тях констативен протокол и задължителни предписания продължават да се ползват със същата по тежест материална доказателствена сила, както и трудовата книжка на ищеца. Наличието на трудов договор не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение. За лице, за което не е доказано, че е извършвало трудова дейност, не може да има качеството на осигурено лице, независимо дали е сключило трудов договор, дали за него са подавани от страна на работодателя данни в НАП, дори и в случаите, когато са внесени осигурително вноски. Съдът е игнорирал, че са оспорили представените от ищеца писмени доказателства. Искане се от въззивния съд да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което предявеният иск да се отхвърли като неоснователен и недоказан.

Въззиваемият П. В. Т. в писмен отговор счита подадената въззивна жалба за неоснователна, а решението на първоинстанционния съд за правилно и законосъобразно. Претендират се разносните по делото.

Окръжният съд, като взе предвид оплакванията в жалбата, доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Според установените в първата инстанция факти, ищецът П. В. Т. е назначен в ***** като *****, с продължителност на работното време 8 часа и основна заплата в размер на 2600лв с трудов договор №15/01.12.2016г.

В договора е посочено, че ищецът е постъпил на работа на 02.12.2016г. Със заповед №21/18.09.2017г. трудовото правоотношение е прекратено на основание чл. 325, ал.1 т.1 КТ, считано от следващия ден – 19.09.2017г. Заповедта е връчена на 20.09.2017г. В трудовата книжка от работодателя на ищеца е отразен трудовия му стаж за периода 02.12.2016г. до 19.09.2017г., заеманата длъжност, получаваното брутно трудово възнаграждение, основанията за прекратяване на трудовото правоотношение, като книжката е подписана и подпечатана от представител на дружеството. Изрично е отбелязано, че осигурителният стаж отговаря на трудовият стаж. За получаваното от ищеца за горепосочения период трудово възнаграждение е издадено от работодателя удостоверение – УП – 2, а за времето, което следва да бъде зачетено за осигурителен стаж – УП-3.

Във връзка с постъпил сигнал от ТП на НОИ гр. Перник, относно съмнения за злоупотреби с фондовете на ДОО е възложена проверка от контролните органи на НОИ на *****, обявено в несъстоятелност на 29.11.2019г. Според констативния протокол от проверката, за периода 02.2015г. до 01.2018г. не са превеждани дължимите вноски във фондовете на ДОО за наетите в дружеството лица по трудови 2 правоотношения. Не са установени обекти на дружеството и регистрирани на негово име касови апарати, не са установени и реално получени от дружеството парични средства. Контролните органи са стигнали до заключение, че ***** е „фиктивен осигурител“, подаващ информация в НАП за осигуряване на лица с висок размер на осигурителен доход, без да се внасят дължимите осигурителни вноски с цел неправомерно облагодетелстване от фондовете на ДОО. Предвид това на работилите в дружеството лица за периода след 01.2016г. не следва да бъде признат са осигурителен стаж с произтичащите от това права. Със задължителни предписания от 07.04.2020г. на Главен инспектор по осигуряването в ТП на НОИ – София, до ***** е изискано заличаването на данни по чл. 5, ал.4 т.1 КСО по отношение на 18 лица, в това число и П. В. Т. за периода 02.12.2016г. до 18.09.2017г. С срещу предписанията е подадена жалба от дружествотоработодател, която е оставена без разглеждане с определение от 04.11.2020г. на Директора на ТП на НОИ София-град. Определението е обжалвано пред Административен съд – София-град, като с определение от 20.07.2021г. по адм. дело №4367/2021г. жалбата е отхвърлена.

На 03.08.2022г. ТП на НОИ – София град е издало удостоверение по чл. 5, ал.2 ЗУТОССР, че осигурителния архив на НОИ липсват писмени данни за положен от П. В. Т. трудов и осигурителен стаж при работодател/осигурител *****.

Настоящият въззивен състав намира изводите на първоинстанционния съд, изложени в Решение № 397 от 29.03.2023г, постановено по гр.д.№ 2060/22 по описа на РРС за правилни.

Правилно първоинстанционният съд е преценил, че според легалното определение за трудова книжка, дадено в чл.347 КТ, тя е официален удостоверителен документ за вписаните в нея обстоятелства, свързани с трудовата дейност на работника и служителя. Като официален удостоверителен документ тя се издава по определен ред и от съответен орган и има материална доказателствена сила за изявленията, които се съдържат в нея. Тази доказателствена сила обвързва и съответните държавни органи (съд, НОИ и пр.) за удостоверяването в нея факти. Съгласно сега действащата

разпоредба на чл.349, ал.1, т.9 КТ, в трудовата книжка задължително се вписва продължителността на времето, което се признава за трудов стаж. В конкретния случай ищецът разполага с трудова книжка, която е редовно оформена и съдържа вписване на всички реквизити посочени в чл. 349, ал.1 КТ. Същата установява, че времето посочено в молбата – от 02.12.2016г. до 19.09.2017г, следва да бъде зачетено за трудов стаж. Такъв представлява времето, през което работникът или служителът е работил по трудово правоотношение, доколкото не е изрично предвидено изключение в Кодекса на труда. Правилни са изводите на районния съд, че в производството доказателствената сила на трудовата книжка на ищеца не е оспорена (изрично). На първо място, надлежният ответник по спора-след неговото уточнение от първоинстанционния съд- в писменият отговор и в съдебно заседание не е направил такова оспорване. Оспорване само на трудовия договор на ищеца се съдържа в писменият отговор на ответник НОИ-ТП-София град и същото е формално без да се съдържат конкретни твърдения какво се оспорва на този документ и защо се иска откриване на производство по чл.193 ГПК. Същият ненадлежен ответник в последваща молба/19.10.2022г/, постъпила извън срока за отговор, т.е след изтичане на срока, в който може да бъде оспорена истинността на документ, тъй като са представени с исковата молба, отново прави формално оспорване освен на трудовия договор и на заповед за прекратяване на трудов договор и на обр УП-2 № 7 и № 8, отново без да се посочи какво се оспорва на тези писмени доказателства. Съдът намира, че не е достатъчно ответникът да заяви, че оспорва писмени доказателства и да иска откриване на производство по реда на чл.193 ГПК, без да се сочи дали се оспорва тяхната автентичност, т.е авторството на документа или верността им, т.е съответствието между свидетелстващия документ и удостовереното в него. Надлежният ответник по спора, след конституирането му, е предявил самостоятелен отговор, в който липсва каквото и да било, дори и формално, на представени от ищеца писмени документи, нито пък има изявление, че се поддържат доказателствените искания направени в предходните отговори от ненадлежният ответник. В този смисъл правилни са изводите на първоинстанционния съд, че по делото освен, че липсва оспорване на материалната доказателствена сила на трудовата книжка, представена от ищеца, липсват и доказателства, които да установяват, че отразените в нея обстоятелства не съответстват на обективната действителност, което да даде основание съдът да не съобрази материалната □ доказателствена сила. Правилно първоинстанционния съд е приел, че не е обвързан от изводите на проверяващите и контролни органи на НОИ относно дейността на работодателя – осигурител. След като истинността на представените писмени доказателства, удостоверяващи твърденията на ищеца за положен трудов и осигурителен стаж – трудова книжка, УП-2 и УП-3 не са оспорени от ответната страна и не е опровергано тяхното съдържание, съдът е обвързан да зачете материалната им доказателствена сила (чл. 179 ГПК).

По тези съображения решението на първоинстанционния съд е правилно и следва да се потвърди.

В тежест на жалбоподателя са направените от въззиваемия разноси в настоящото производство.

Мотивиран така, окръжният съд

РЕШИ.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 397 от 29.03.2023г, постановено по р.д. № 2060/22 по описа на РРС.

ОСЪЖДА Териториално поделение на НОИ гр. Русе, ул. „Асен Златаров” №26, представлявано от изпълнителния директор И.Х.Д., да заплати на П. В. Т. ЕГН***** с адрес ***** сумата от 500лв. разноси за въззивното производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____